

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.235/2021/31. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2022. február 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terheltl ellen indult ügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. május 11. napján kelt 31.B.74/2021/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott szabadságvesztését és kiutasítását egyaránt 5-5 (öt-öt) évre enyhíti.

A T-564/2019. számú bűnjeljegyzéken 20. tétel alatt a vagyonekobjással érintett gépjármű forgalmi engedélye, 29. tétel alatt az indítókulcsa szerepel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a bevezető részből mellőzi az előkészítő ülésre utalást, a vádlott születési helye helyesen: születési hely, anyja neve helyesen: anyja neve.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 181.693 (száznövegyezer-hatszázkilencvenhárom) forint büntügyi költségből a vádlott köteles 12.000 (tizenkétezer) forintot az államnak megfizetni, míg a fennmaradó büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. május 11. napján kihirdetett 31.B.74/2021/23. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében és három rendbeli a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, egy esetben folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében. Ezért – halmazati büntetésül – 6 évi szabadságvesztésre és 6 évre Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[2] Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélet ellen az ügyész lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője téves minősítés miatt, a védő ezen kívül a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.413/2021/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – tartalma alapján a kiutasítás súlyosítására is kiterjesztve - fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket alaptalannak minősítette.

[5] Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, és értékelési körébe vonta. A tényállást a bizonyítékok gondos és okszerű mérlegelésével hibamentesen állapította meg, amely tartalmazza és rögzíti a rendőri intézkedések során feltalált kábítószeresek fajtáját, mennyiségét és megtalálásának körülményeit. A hamis okiratokra vonatkozó adatok szintén rendelkezésre állnak.

[6] Indokolásában a bíróság részletesen elsámolt bizonyítékértékelő tevékenységével, mérlegelése minden tekintetben helytálló, és a vádlott bűnösségére vont következtetést is okszerűnek, a minősítést - az ahhoz fűzött jogi érveléssel együtt – törvényesnek találta.

[7] Ugyanakkor szerinte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket csak részben jelölte meg helytállóan, és nem megfelelő súllyal értékelte. Az indokolt ítéletben írtak szerint a bíróság a súlyosító körülmények körében nem szerepeltette a többszörös halmazatra való utalást, valamint a közokirat hamisítás körében fennálló részbeni folytatólagosságot. Ezzel szemben vélekedése szerint túlzott jelentőséget tulajdonított a kisebb súlyú enyhítő körülményeknek, illetve a vádlotton kívül álló körülményeknek.

[8] Az enyhítő körülmények olyan dominanciája álláspontja szerint nem áll fenn, amely a büntetési tétel alsó határához közelítő szabadságvesztést, és ahhoz igazodó tartamú kiutasítást tenne indokolttá.

[9] Indítványozta ezért, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 31.B.74/2021/23. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlott szabadságvesztésének tartamát emelje fel, és a kiutasítást is hosszabb tartamban határozza meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[10] A védő fellebbezésének írásbeli indoklásában arra hivatkozott, hogy a vádhatóság nem ajánlott fel egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely a vádlott esetében azon túl, hogy kábítószer fogyasztott, a kereskedést igazolta volna. Nem minősíthető álláspontja szerint a kereskedést megalapozó közvetlen bizonyítéknak sem a lefoglalt csomagolóanyagok, sem a mérlegek, sem a kiporciózott anyagok. A pipa a fogyasztás eszköze volt, és a lefoglalt kábítószer mennyisége sem alkalmas önmagában annak alátámasztására, hogy a vádlott fogyasztáson kívül értékesítést is végzett volna.

[11] Mivel az ügyészség nem bizonyította, hogy miből élt a vádlott, ezért nem állítható, hogy csak kábítószer-kereskelemből fedezhette a megélhetését. A lakást, ahonnan a kábítószer lefoglalták, más is használhatta, ez nem került tisztázásra, a burgonyakeményítő rendkívül távol áll a kábítószer-kereskelemtől, és a vádlott büntetlen előéletű, így semmilyen adat nincs oksági összefüggésben a kábítószer-kereskelelemmel.

[12] Mindezekre tekintettel a vádlott kábítószer-kereskelem büntettének vádja alóli – bizonyítottság hiányában történő – felmentésére tett elsődleges indítványt.

[13] Másodlagosan a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményeket kiemelve a szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte.

[14] A nyilvános ülésen a védő a fellebbezése írásbeli indoklásában foglaltakat fenntartotta, azt csak a vádlott családi körülményeiben bekövetkezett tragédiával egészítette ki, annak enyhítőként értékelését kérve.

[15] A vádlott a felszólalásában elmondta, hogy szülei egy balesetben meghaltak, felesége még mindig kórházban van, kiskorú gyermekükre a testvére vigyáz.

Bocsánatot kért mindenkitől. Kérte, hogy a másodfokú bíróság mérlegelje a körülményeit és enyhítse a büntetését.

[16] Az utolsó szó jogán arról beszélt, hogy az élet már megbüntette őt, mert nem tudott részt venni a szülei temetésén.

[17] A fellebbezések közül az enyhítést célzót látta alaposnak a másodfokú bíróság.

[18] A tényállást is támadó védelmi perorvoslatokra figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű volt, vagyis a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta.

[19] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával járt el.

[20] Az ügyben előkészítő ülést tartott, a vádlott ezen tett nyilatkozatára (miszerint a tárgyaláshoz való jogáról nem mond le) figyelemmel az ügyben a Be. 508.§ a) pontjára figyelemmel tárgyalást tűzött ki.

[21] A Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is eleget tett, e körben a bizonyítást érintő szabályok szerint eljárva a szükséges bizonyítást lefolytatta.

[22] Noha nem tett említést a lehallgatás anyagának felhasználhatóságát érintő álláspontjáról – és ez ennyiben kisebb hiányosságként is felróható az elsőfokú bíróságnak -, a bizonyítás azonban e körben is törvényes maradt.

[23] A nyomozás elrendelésére ismeretlen elkövetővel szemben kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2018. október 21. napján került sor (nyom. ir. 99. oldal). Ezt követően került sor a Be. 214.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti leplezett eszköz alkalmazására lehallgatás formájában, a Budai Központi Kerületi Bíróság 38.KBN.050/2019. TÜK számú engedélyei alapján 2019. április 12. és 2019. október 7. napja közötti időben a „név13” nevű elkövetőnek tulajdonított három különböző hívószám vonatkozásában.

[24] A rendelkezésre álló bírói engedélyek alapján megállapítható, hogy a leplezett eszközök alkalmazása megfelelt a Be. 234.§ (1), 235.§, 239.§-ben, annak eredményének bizonyítékkénti felhasználása pedig a Be. 252.§ (1) bekezdésében foglaltaknak.

[25] Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a (vietnami nyelvű) beszélgetésekről készült felvételek adathordozókon az iratok részét képezik. Ezekről közlések formájában a nyomozó hatóság magyar nyelvű kivonatokat készített, amelyek a nyomozati iratok I. kötetében hiánytalanul szerepelnek, és amelyeket az elsőfokú bíróság – a tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint – tárgyalás anyagává tett. Ezért a védő azon – fellebbezés írásbeli indokolásában írt – kifogása, miszerint nem ismert előttük a lehallgatási anyag, amelyre az elsőfokú ítélet hivatkozik, nem értelmezhető, és nem is alapos.

[26] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság megsértette a Be. 561.§ (3) bekezdés d) pontjában írt eljárási rendelkezést, mert az indokolási kötelezettsége nem terjedt ki az elbírálás szempontjából releváns minden körülményre. Nem adta indokát, hogy milyen bizonyítékok alapján állapította meg azt, hogy a vádlott által vezetett gépkocsiban kábítószerrel találtak, miközben az általa az ítéletben nevesített egyetlen bizonyíték sem támasztja ezt alá, ellenben erre vonatkozóan rendelkezésre álló vegyész szakértői véleményt (amelyet a tárgyalás anyagává tett) az ítélete alapjául nem használta fel. A nyomozati iratok terjedelmét egybevetve az elsőfokú bíróság indokolásával, állítható, hogy a bizonyítékok kellő részletességű elemzésével, kiváltképpen a többszáz oldal lehallgatási anyag analitikus értékelésével (és a leplezett eszköz felhasználhatóságát érintő lényeges adatok bemutatásával is) szinte teljes egészében adós maradt. Érdemi indokolása a kiterjedt bizonyítási anyaghoz képest öt bekezdésnyi terjedelemben szorítkozott, és jogi indokolásában sem tért ki arra, hogy tényállásának utolsó mondatát (azt, hogy a vádlott kábítószerrel fogyasztott) miként értékelte. Az indokolás ilyen konkrétumokat alig tartalmazó, ellenben annál több – esetenként ráadásul megalapozatlan – általánosításokra történő eltúlzott leegyszerűsítése nem felel meg a Be. 561.§ (3) bekezdés d) pontjában írt – rövid indokolás lehetőségét megteremtő - törvényi engedélynek.

[27] A másodfokú bíróság a fenti relatív eljárási szabályszegés miatti az indokolás hiányzó részeit maga pótolta.

[28] A személyi körülményeket [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] az ítéltábla – a vádlott elsőfokú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján - az alábbiakkal egészíti ki és helyesbíti:

[29] A vádlott legmagasabb iskolai végzettsége – közlése szerint – orvosi egyetem, ortopéd szakorvosi képzettséget szerzett 2006-ban ország1-ben. Magyarországon kereső munkája, foglalkozása nem volt. (23. tjkv. 1. oldal)

[30] A másodfokú nyilvános ülésen elhangzott vádlotti nyilatkozat alapján rögzíti, hogy a vádlott szülei város3-ban egy balesetben elhunytak, a felesége még mindig kórházban van, közös kiskorú gyermekükre a testvére vigyáz.

[31] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb, a Be. 592.§ (2) bekezdés b) pontjában írt hiányosságokból, és a törvényhely d) pontjában írt téves következtetésből eredeztethető részbeni megalapozatlansági hibában szenved, amelyet a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján, a következők szerint küszöböl ki:

[32] A tényállás 3. bekezdésének utolsó előtti sorában (ítélet 2. oldal) a „kábitószer” kifejezés helyébe „kábitószer gyanús anyagot (kábitószer előállításához használt szer), továbbá elrejtve kábitószer hígításához használt anyagokat (burgonyakeményítőt)”.

[33] A tényállás 4. bekezdés második sorában írt hatóanyag-tartalmat 33,23 grammra helyesbíti. A következő mondat után beilleszti, hogy a két digitális mérleg közül az egyik amfetamin és metamfetamin kábítószer maradvánnyal volt szennyezve.

[34] Az 5. bekezdésben a kábítószernek a csekély mennyiség és a különösen jelentős mennyiség alsó határához viszonyított arányát mellőzi, a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított arányát 3,3-szorosra helyesbíti.

[35] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hibáktól, és az a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[36] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét annyiban teljesítette, hogy rögzítette a vádlott kábítószer kapcsán előterjesztett védekezését, és felsorolta, hogy azzal szemben mely egyéb bizonyítékok alapján találta megállapíthatónak a vádlott bűnösségét nem csak a vád tárgyává tett közokirat-hamisításban, hanem a kábítószer-kereskedésben is. Ez utóbbi kapcsán mérlegelési tevékenységéről akként adott számot, hogy a lehallgatási anyagokból közvetlen, de a házkutatás során fellelt – kábítószer kereskedéshez használt - tárgyakból és a kiporciózott kábítószerből már közvetlenül arra lehetett következtetni, hogy a vádlott kábítószerrel kereskedett.

[37] A közokirat kapcsán a bizonyítékok ilyen mérlegelést nem igényeltek (a vádlott a bűnösségét elismerte, és azt az egyéb bizonyítékok – a 2019. június 18-i igazoltatásról, valamint a 2019. augusztus 27-i intézkedésről készült jelentés, és az igazságügyi okmányszakértői vélemény – is alátámasztották).

[38] A súlyosabb bűncselekmény, azaz a kábítószer-kereskedelem tekintetében viszont – jóllehet, azon csekély, bizonyíték-értékelés során tett elsőbírói megállapítás helyes ugyan, de - nagy mértékben hiányos az indokolás.

[39] A vádlott által vezetett (és az ő tulajdonát képező) gépjármű 2019. augusztus 27-i ellenőrzése során a gépkocsiból – az elsőfokú bíróság tényállásától eltérően - nem kerültek elő kábítószeresek. Az indokolása ezzel összefüggő bizonyítékot nem tartalmaz, ugyanakkor a tárgyaláson (23. jkv. 3. oldal) ismertette „a nyomozati iratok 467. oldalától” azt az igazságügyi vegyész szakértői véleményt, amely az itt feltalált szerekre vonatkozott, továbbá a gépjármű kutatásról készült jegyzőkönyvet is „a nyomozati iratok 451. oldalától” (23. jkv. 2. oldal), amelyek alapján megállapítható, hogy a csomagtérben lévő gumiabroncs belsejéből került elő 5 db simítózáras tasakból maltodextrin (burgonyakeményítő), a jobb első ülés előtti lábtartó részről pedig egy Puma táskából 533 gramm APAA vegyületet tartalmazó por. Előbbi a kábítószer hígításához használatos, utóbbi pedig kábítószer pre-prekurzor – azaz olyan szer, amelyből először kémiai eljárással prekurzor, abból pedig újabb lépésben kábítószer állítható elő (jellemzően amfetamin). Mindezen bizonyítékokat egybevetve a vádlott telefonjáról lementett, és kábítószer vegyületeket, annak előállítását bemutató képekkel, eljárások leírásával, e bizonyítékok a vádlottat közvetve összefüggésbe hozták a kábítószerrel.

[40] Ehhez képest a vádlott út2 úti tartózkodási helyén lefoglalt kábítószer jelentős mennyisége, az a tény, hogy mindezt eleve kipakettolva (48 darab kis kiszerelésben) tárolta, egyértelműen a kábítószerrel kereskedés tényére utal.

[41] De nem csak a fellelt kábítószernek van jelentősége az ilyen ügyekben, sőt, a vádlotti tudattartalmat és cselekvőséget a legkritikább esetben lehet önmagában a kábítószer mennyiségéből megítélni. Azt kell vizsgálni, hogy az összes bizonyíték, és a lehetséges magyarázatok alapján történhetett-e másként, minthogy a lefoglalt kábítószer az értékesítésből származó bevételszerzést szolgálta.

[42] A lehallgatott telefonbeszélgetések – bár kétségkívül nem hangzik el bennük egyszer sem a „kábítószer” kifejezés, vagy a „metamfetamin” – további lényeges bizonyítékok voltak a vádlott magatartására nézve. Ezekből az alábbiakat emeli ki az ítéltábla:

[43] A vádlott által használt hívószámok több – nem azonosított, de köztük nem egy rendszeres kapcsolatot tartó – személlyel bonyolítottak hívásokat vagy üzeneteket 2019. május 10. és augusztus 22. között. Ezen beszélgetések, vagy üzenetváltások többnyire rövid egyeztetéseket tartalmaznak, például:

[44] – arról, hogy van-e „valami” a vádlottnak [közlés azonosító 01-12262-01 393. oldal]

[45] – arról, hogy van-e „alkohol” [közlés azonosító közlésazonosító1 375. oldal, közlés azonosító közlésazonosító2 380. oldal], és ha van, akkor vigyen neki a vádlott „egy üveggel” [közlés azonosító közlésazonosító3 211. oldal, közlés azonosító közlésazonosító4 227. oldal, közlés azonosító közlésazonosító5, közlés azonosító közlésazonosító7 276. oldal, közlés azonosító közlésazonosító8 404. oldal, közlés azonosító közlésazonosító9 411. oldal, közlés azonosító közlésazonosító10 417. oldal], avagy épp a vádlott kínálja az alkoholt, vagy jelzi, hogy félretesz [közlés azonosító közlésazonosító11 409. oldal, közlés azonosító közlésazonosító15 415. oldal]

[46] – arról, hogy a vádlott közölje: van „finom” [közlésazonosító12 195. oldal, közlésazonosító13 261. oldal, közlésazonosító14 267. oldal], vagy „sárga” [közlés azonosító közlésazonosító16 359. oldal];

[47] – arról, hogy a hívó „dolgot akar venni” [közlés azonosító közlésazonosító17 217. oldal, közlés azonosító közlésazonosító18 237. oldal, közlés azonosító közlésazonosító19 278. oldal], avagy jelzi, hogy a „dolgot” milyen minőségűek [229-230. oldalak, közlés azonosító közlésazonosító20 235. oldal],

[48] Előfordulnak beszélgetések mennyiségekről és ennek kapcsán pénzüsszegekről [„mennyi kell? egy és fél”, közlés azonosító közlésazonosító21 263. oldal, közlés azonosító közlésazonosító22 275. oldal, közlésazonosító19 278. oldal]

[49] A legtöbbször a beszélgetések mindössze arra irányulnak, hogy találkozó helyét és időpontját rögzítsék, általában a hívó közli, hogy mikorra érkezik a vádlotthoz, vagy megérkezett.

[50] Mindezek – ahogyan az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította – valóban csak sejtetik, hogy kábítószerrel van szó a beszélgetések során. Azt azonban ezen túlmenően is lehet szögezni, hogy semmi más nem indokolja azt a kódnyelvi kommunikációt, amely a beszélgetésekből megismerhető, csakis illegális tevékenység, más ügyekből pedig még az is ismeretes, hogy ez a tevékenység kábítószeres adásvételével függ össze. Minthogy a vádlott tartózkodási helyén valóban kábítószeres foglalkozást folytató, ellenben sem alkohol, sem más – engedélyhez kötött – termék (pl. a beszélgetésekben rendszeresen visszatérő, de konkrétan még csak meg sem nevezett „alkohol”) illegális kereskedelmére utaló tárgy nem került elő, és ilyenre a vádlott sem hivatkozott, ellenben szintén a vádlottat terhelték a gépjárművéből lefoglalt tárgyak is, a beszélgetések tárgya kétséget kizáróan kábítószer adásvétele volt.

[51] Az ellenérték fejében történő rendszeres értékesítést igazolja az, hogy a vádlottnak – saját vallomása szerint – ezidőtájt kereső foglalkozása nem is volt, továbbá a beszélgetésekben megjelölt mennyiségek és a hozzájuk kapcsolt összegek. A közlésazonosító²³ számú közlés (303. oldal) szerint a hívó „most két dolgot akar venni, van 50 ezer forintja”. A közlésazonosító²⁴ számú közlésben írt sms szerint (307. oldal) a vevő 3-at kér („I want 3”), a következő üzenetében még azt is hozzáteszi: „75.000 Ft ok”. Mindebből következően egy adag 25.000 Ft-ba kerülhetett.

[52] A lefoglalt kábítószer igen jó minőségű volt, átlagosan kb. 70%-os tisztaságú (1 grammban 70% volt a hatóanyag), nem véletlenül minősítette azt a vádlott és vevői is „finomnak”, jónak. Az ilyen jó minőségű metamfetamin kiskereskedelmi ára elérhette ezt a grammonkénti magas összeget (25.000 Ft-ot), míg az előállítása ennek töredékébe kerül, és nagykereskedelmi mennyiségben is jóval alacsonyabb a vételár ennél (10.000-15.000 Ft/gramm).

[53] Ezt meghaladóan további tény, hogy a lefoglalt kábítószer mellett ugyanolyan méretű önzáró műanyag tasak került lefoglalásra nagy mennyiségben, mint amelyben a 48 adag kábítószerrel tárolta a vádlott, és két digitális mérleget, melyek közül az egyik nem csak a kipakettolt metamfetaminnal, hanem amfetaminnal is szennyezett volt.

[54] A rendszeres kábítószer fogyasztónak nincs szüksége mérlegre, hogy fogyasztási adagját – adott esetben egy nagyobb mennyiségű fogyasztási adagból – kimérje, ránézésre meg tudja azt határozni. Ellenben – éppen az eladott mennyiség általa meghatározott árának biztos megtérülése érdekében – az értékesítésre szánt adagokat indokolt lemérni. Mindezen tények tehát szintén a kábítószerrel kereskedelemre utalnak.

[55] Valamennyi bizonyíték együttes értékelésével – a lehallgatott konspiratív, kábítószeres adásvételével összefüggő beszélgetésekből, a lefoglalt, kiszerelt kábítószeres csomagolásukra és mérésükre szolgáló eszközökből, sőt, még abból is, hogy a vádlott kétszeri igazoltatása során magát más személynek adta ki, hamis iratokkal igazolva személyazonosságát összességében – levonható az a kétséget kizáró következtetés, hogy a vádlott a tőle lefoglalt kábítószeres csomagokat is több vevője részére értékesítésre szánta.

[56] A lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmának meghatározása körében az elsőfokú bíróság helyesen támaszkodott az igazságügyi vegyész szakértői véleményre, elkerülte azonban a figyelmét, hogy hatóanyag-tartalomról a szakértő nem a hasonló vizsgálatoknál irányadó szabályoknak megfelelő véleményt adott.

[57] A szakvéleményeket jegyző szakértő ugyanis önkényesen eltérve az eddigi, a Be. 7.§ (4) bekezdésében írtakon alapuló – a bírósággal egyeztetett, és évtizedek óta követett - szakértői gyakorlattól, figyelmen kívül hagyta a mérési hibahatár jelentőségét.

[58] Mivel azonban a szakértői vélemény a mérési adatokat a vélemény-részt megelőzően szabályosan feltüntette, nem volt akadálya a megfelelő korrekciók elvégzésének.

[59] Így a tényállást a másodfokú bíróság ennek megfelelően korrigálta akként, hogy a mért mennyiségi adatból a mellette kettős előjellel feltüntetett mennyiséget levonta, mert ez eredményezett a vádlottra nézve kedvezőbb elbírálást. Az így korrigált érték alapján helyesbítette továbbá az elkövetői magatartással érintett mennyiségnek a minősítést megalapozó jelentős mennyiséghez viszonyított mértékét is.

[60] Minthogy a kereskedői magatartást látta bizonyítottnak a másodfokú bíróság is, ennél nincsen további – minősítést befolyásoló – jelentősége a csekély vagy a különösen jelentős mennyiség határaihoz viszonyított arányszámnak, ezért azt mellőzte az ítéltábla.

[61] Az elsőfokú bíróság egyéb iránt törvényes, ésszerű és logikus bizonyítékértékelő tevékenységét a mérlegelés mikéntjén keresztül támadó, tartalma szerint nem felmentést, hanem enyhébb minősítést (birtoklási jellegű magatartás megállapítását) célzó perorvoslat ekként eredményre nem vezethetett. Bár kétségtől a kábítószerrel szennyezett pipa volt az egyetlen olyan bizonyíték a sok más, együttesen egyértelműen értékesítési elkövetői magatartást igazoló bizonyítékok mellett, amely fogyasztási (nem pedig kereskedési) célokat bizonyított, ez a fenti megállapításokat a lecseklébb mértékben sem teszi kétségessé, kiváltképp azért, mert a vádlott (a szervezetéből is kimutathatóan) maga is fogyasztott kábítószer. Valójában ezt a fogyasztói magatartást a kereskedési magatartás mellett a tényállásban is külön kellett szerepeltetni – amint tette azt az elsőfokú bíróság. Más kérdés, hogy az önálló jogi értékelés alá – az alább kifejtendők szerint – nem eshetett.

[62] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, és a cselekménye jogi minősítése is helyes, az összhangban áll a hasonló tárgyú ügyekben kialakult gyakorlattal, és a Kúria alábbi értelmezési iránymutatásaival is:

[63] Amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül [BH2015. 324.].

[64] A kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017. 144.; BH2020. 350]

[65] A kereskedés egyet jelent a piac működtetésével. Haszonszerzésre való törekvést magában foglaló folyamatos tevékenység. A Kúria kihangsúlyozza, hogy a célzat folytán ide tartozik a kábítószer kereskedés céljából történő megtermelése is. A Kúria a „kereskedik” elkövetői magatartással kapcsolatban már korábban is leszögezte, hogy ennél az elkövetői magatartásnál a kereskedésre irányuló szándékot kell bizonyítani, nem pedig azt, hogy az elkövető folytatott korábban ilyen tevékenységet. [Bfv.II.328/2019/8.]

[66] Kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. [Bfv.II.1293/2016/6.]

[67] A Btk. 178. § (6) bekezdése szerint, aki kábítószer fogyaszt, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ebből következően a kábítószer fogyasztását a Btk. önállóan is büntetni rendeli, de csak akkor, ha a súlyosabb bűncselekmény mellett nem valósul meg, vagyis a fogyasztást pönalizáló törvényi tényállás alávetett (szubszidiárius) jellegű. Tekintettel tehát arra, hogy a vádlott terhére a fogyasztás mellett lényegesen súlyosabban büntetendő kereskedői típusú magatartás is megállapítható volt, a vádlott szervezetében meglévő amfetamin-származékok tekintetében a fogyasztás a kábítószer-kereskedelem büntetével nem alkot halmazatot. Ezért – bár a tényállásban e magatartás szerepel – bűncselekményként nem volt a vádlott terhére róható.

[68] A közbizalom elleni bűncselekmények minősítése is törvényes volt.

[69] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket túlnyomórészt feltárta, a másodfokú bíróság azonban az alábbi kiegészítéseket tartja indokoltnak:

[70] A jelen ügyben tényyszerűen a lefoglalt kábítószer mennyiségét lehetett felróni a vádlottnak, a korábbi – a lehallgatási anyagokból megismerhető – értékesítési tevékenység nem képezte vád tárgyát. Márpedig a lefoglalt mennyiség a jelentős mennyiség alsó határának 3,3-szorosa, amely pedig alig haladja meg a minősítés alapjául szolgáló értéket, így az további enyhítő tényezőként veendő figyelembe (56/2007. BKv III/3. pont), csakúgy, mint az a tény, hogy e kábítószer végül nem került ki a feketepiaci forgalomba – bár ez is csak kisebb nyomatékka, a tettenérésre figyelemmel. Enyhítő körülmény a vádlott családjában bekövetkezett tragédia, melynek során szülei meghaltak, felesége még kórházban van, közös kiskorú gyermekükre a testvére vigyáz.

[71] Egyetértett ugyanakkor a másodfokú bíróság a főügyességgel abban, hogy további súlyosító körülmény a többszörös halmazat, valamint a közokirat-hamisítás körében fennálló részbeni folytatólágosság.

[72] Az így kiegészített bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság büntetés – a szabadságvesztés és ehhez igazodóan a kiutasítás – tartamának jelentős enyhítését látta indokoltnak. Az így csökkentett tartamú szabadságvesztés és kiutasítás összehatásában szükséges, de egyben elegendő is a büntetési célok, az egyéni és általános megelőzés érvényre juttatásához.

[73] A kiutasítás alkalmazása egyébként törvényes volt, miként a vagyonek Kobzása is, és indokaival is egyetértett a másodfokú bíróság.

[74] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata, és a feltételes szabadság legkorábbi idejének meghatározása megfelelt a Btk. rendelkezéseinek.

[75] A lefoglalt tárgyakról és a bűnügyi költség viseléséről is messzemenően helyesen és törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság, az ítéltábla mindössze a gépjárműre vonatkozó döntés körében tartott szükségesnek némi pontosítást a tartozékok (indítókulcs, forgalmi engedély) tekintetében.

[76] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján kis részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helyben hagyta, mellőzte azonban a bevezető részből az előkészítő ülésre utalást.

[77] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján határozott.

[78] A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 613.§ alapján alkalmazandó Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján döntött, azonban azon költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az állam viseli.

[79] Budapest, 2022. február 4.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. május 11. napján kelt 31.B.74/2021/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.235/2021/31. számú ítéletében írt változtatással 2022. február 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. február 4.

dr. Magócsi István s.k.

a tanács elnöke